

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Dyskursy mediów
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Media discourses
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej
4.	Kod przedmiotu/modułu 21-DKS-Z2-E3-DYSME
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) obowiązkowy
6.	Kierunek studiów komunikacja wizerunkowa
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) II
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy
10.	Forma zajęć i liczba godzin ćwiczenia 9
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Jerzy Biniewicz dr hab. prof.UWr
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Student przed rozpoczęciem nauki przedmiotu powinien mieć zdolność analizy tekstu jako jednostki komunikacji zrodzonej przez dyskurs, powinna go cechować świadomość metodologii badawczej pozwalającej rozpoznać wyznaczniki strukturalne tekstu, jego eksponenty stylistyczne. Student ma ugruntowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka. potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje, posiada elementarne umiejętności badawcze (formułowanie i analiza problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, opracowanie i prezentacja wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii i pragmatyki języka. Student potrafi współdziałać w grupie przyjmując w niej różne role i adekwatnie komunikując.
13.	Cele przedmiotu Rozumienie podstawowych pojęć i kategorii dotyczących teorii dyskursu

	<p>– analiza wypowiedzi naukowych dotyczących języka, mówienia, tekstu, gatunku, dyskursu. Problematyka dyferencjacji dyskursu publicznego; określenie właściwości pragmatycznych, strukturalnych dyskursu politycznego, naukowego, religijnego. Ujęcie tekstu jako działania komunikacyjnego, będącego terenem manifestacji strategii komunikacyjnych, wyborów dotyczących struktury wypowiedzi, użycia środków językowych, stylistycznych.</p> <p>Refleksja dotycząca metodologii badań, ustalenia zależności między dyskursem, tekstem, stylem, a gatunkiem jako wyznacznik współczesnych badań poświęconych nauce o komunikacji. Krytyczna analiza dyskursu jako wiarygodna metodologicznie procedura badania tekstu będącego efektem praktyk dyskursywnych.</p>		
14	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="280 562 927 2018"> <p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów</p> <p><i>zna na poziomie rozszerzonym terminologię teorii i pragmatyki języka, ma uporządkowaną pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) z zakresu teorii i pragmatyki języka</i></p> <p>potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje, zwłaszcza dotyczące teorii pragmatyki języka,</p> <p>posiada pogłębione umiejętności badawcze (obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii pragmatyki języka, teorii, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role i adaptując do nich zachowania komunikacyjne</p> </td> <td data-bbox="927 562 1386 2018"> <p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia,</p> <p>K_W01, K_W02, K_W05,</p> <p>K_U01, K_U02, K_K01, K_K02,</p> </td> </tr> </table>	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów</p> <p><i>zna na poziomie rozszerzonym terminologię teorii i pragmatyki języka, ma uporządkowaną pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) z zakresu teorii i pragmatyki języka</i></p> <p>potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje, zwłaszcza dotyczące teorii pragmatyki języka,</p> <p>posiada pogłębione umiejętności badawcze (obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii pragmatyki języka, teorii, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role i adaptując do nich zachowania komunikacyjne</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia,</p> <p>K_W01, K_W02, K_W05,</p> <p>K_U01, K_U02, K_K01, K_K02,</p>
<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>ma pogłębioną wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii i pragmatyki języka; teorii, filozofii i aksjologii komunikacji; teorii komunikowania masowego; antropologii mediów</p> <p><i>zna na poziomie rozszerzonym terminologię teorii i pragmatyki języka, ma uporządkowaną pogłębioną i rozszerzoną wiedzę ogólną (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) z zakresu teorii i pragmatyki języka</i></p> <p>potrafi – przy użyciu różnych źródeł i sposobów - wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować informacje, zwłaszcza dotyczące teorii pragmatyki języka,</p> <p>posiada pogłębione umiejętności badawcze (obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników) pozwalające na rozwiązywanie typowych problemów teoretycznych w obrębie teorii pragmatyki języka, teorii, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role i adaptując do nich zachowania komunikacyjne</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia,</p> <p>K_W01, K_W02, K_W05,</p> <p>K_U01, K_U02, K_K01, K_K02,</p>		

15.	<p>Treści programowe</p> <p>Pojęcie dyskursu. Język, mówienie, tekst, dyskurs. Dyferencjacja dyskursu ze względu na referencję. Mediaryzacja. Mechanizmy komunikacji w dyskursach – naukowym, politycznym, ekonomicznym. Relacja media a polityka. Nowe media a dyskurs polityczny. Wyznaczniki pragmatyczne, stylistyczne dyskursu naukowego. Mediaryzacja dyskursu naukowego. Wyznaczniki pragmatyczne, stylistyczne dyskursu religijnego. Mediaryzacja dyskursu religijnego. Tabloidyżacja dyskursu publicznego. Media społecznościowe jako platforma dyskursu publicznego -wikipedia, twitter, blogosfera, forum, facebook. Media społecznościowe a marketing i reklama. Nowe technologie komunikacyjne jako instrument postrzegania świata, generowania jego obrazu. Media w kulturze XXI wieku.</p>	
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <p>P. Barwise, K. Hammond, Media, Warszawa 2000.</p> <p>Bauer Z., Dziennikarstwo wobec nowych mediów, Kraków 2009.</p> <p>Bobrowska E., Obrazowanie społeczeństwa w mediach. Analiza radiomaryjnego dyskursu, Kraków 2007.</p> <p>Bralczyk J., O języku polskiej propagandy politycznej lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych, Warszawa 2003.</p> <p>Dobrzyńska T., Tekst, (w:) J. Bartmiński (red.), Współczesny język polski, Dyskurs jako struktura i proces : praca zbiorowa, red. T. A. van Dijk ,Warszawa 2001.</p> <p>Dyskurs naukowy – tradycja i zmiana, red. S. Gajda, Opole 1999.</p> <p>Fras J., Komunikacja polityczna. Wybrane zagadnienia gatunków i języka wypowiedzi, Wrocław 2005.</p> <p>Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, Warszawa-Kraków, 2005.</p> <p>Grzenia J., Komunikacje językowa w internecie, Warszawa 2006.</p> <p>Kamińska-Szmaj I., Słowa na wolności. Język polityki po 1989 roku Wrocław 2001.</p> <p>Język a Kultura, tom 11: Język polityki a współczesna kultura polityczna, red. J. Anusiewicz J., Siciński B., Wrocław 1994.</p>	

	<p>Opiłowski R., Jarosz J., Staniewski P.(red.), <i>Lingwistyka mediów. Antologia tłumaczeń</i>, Wrocław – Drezden, 2015.</p> <p>Lisowska- Magdziarz M., <i>Analiza tekstu w dyskursie medialnym</i>, Kraków 2006.</p> <p>Makuchowska M., <i>O statusie języka religijnego</i>, (w:) S. Gajda (red.), <i>Systematyzacja pojęć w stylistyce</i>, Opole 1992.</p> <p>Makuchowska M., <i>Styl religijny</i>, (w:) S.Gajda (red.), <i>Przewodnik po stylistyce polskiej</i>, Opole 1992.</p> <p><i>Media i komunikowanie w społeczeństwie demokratycznym. Studia medioznawcze</i>, red. S. Michalczyk, Sosnowiec 2006.</p> <p><i>Media w Polsce. Pierwsza władza IV RP?</i>, red. M. Sokołowski, Warszawa 2007.</p> <p>Mrozowski M., <i>Media masowe. Władza, rozrywka i biznes</i>, Warszawa 2001.</p> <p><i>Nowe media w komunikacji społecznej XX wieku</i>, red. Hopfinger M., Warszawa 2002.</p> <p><i>Styl, dyskurs, media</i>, red. B. Bogołębska, M. Worsowicz. Łódź 2010.</p> <p><i>Teorie komunikacji i mediów</i>, red. M. Graszewicz, J. Jastrzębski, Wrocław 2009, vol. 1.</p> <p><i>Teorie komunikacji i mediów</i>, red. M. Graszewicz, J. Jastrzębski, Wrocław 2010, vol. 2.</p> <p>„Tekst i dyskurs”, z. 1-7, 2008-2014.</p> <p><i>Wasilewski J., Retoryka dominacji</i>, Warszawa 2006.</p>
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: wykład:</p> <p>ćwiczenia;</p> <p>praca zaliczeniowa: esej sprawdzający umiejętności analizy i interpretacji zebranego materiału badawczego, swobodne poruszanie się w literaturze przedmiotu.</p> <p>Student zobowiązany jest przygotować się zajęć, czytać literaturę naukową</p>
18.	
19.	Obciążenie pracą studenta
	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	<p>Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: ćwiczenia: 9</p>

	Lektura tekstów, przygotowanie do zajęć: 51 esej sprawdzający umiejętności analizy i interpretacji zebranego materiału badawczego, swobodne poruszanie się w literaturze przedmiotu: 30	
	Suma godzin 90	
	Liczba punktów ECTS 3	